

POPELKA

Ze všech holek v naší čtvrti
je nejhezčí Ester.
Maminku má hodně přísnou
a je ze tří sester,
tatínek je popelářem –
takže je věc jasná!
Utrhl jsem tři oříšky,
ať je holka šťastná!
Třískla šutrem do oříšků
jednou, dvakrát, potřetí:
Ve dvou byla zdravá jádra,
z třetího prach vyletěl...
Žádné boty, žádné šaty,
ani nitka zlatá!
Zuří Ester, zuří máma
a ještě víc táta.
Prskal vzteky, kulil oči,
zaplály mu tváře:
„Ty si budeš dělat šoufky
z dcery popeláře?!“
Tak skončila moje láska
k pohádkové nevěstě.
Popelář mě s kukavozem
honil dva dny po městě!

CIHLY

Povídala cihla cihle
trochu vztekle, trochu zjihle:
„Kdekdo si po světě jezdí,
jen my tu tvrdíme ve zdi!“
Druhá cihla cihle řekla:
„Divím se ti, že jsi vzteklá.
Nestěžuj si! Tvař se mile!
Jsme přece v nádherné vile
a ležíme, kam se ženou
lidé jen na dovolenou.
Zedník, co do zdi dával tě,
je teď prý taky na Maltě!“

SEDM DATLÍ

Schoval jsem si sedm datlí
doma pěkně v suchu,
každý den je pozorují,
přikládám je k uchu.
Čekám, kdy to v datlích ťukne,
kdy první z nich pukne,
kdy na mě z těch sedmi datlí
sedm datlů jukne.

PES A KLOKAN

Když jsem se bavil s Jardou
Horákem,
řekl mi, že by chtěl být vlčákem.
„Naučil bych se štěkat a výt
– a měl bych klid.“
To mě neláká stát se hafanem.
Mnohem radši bych chtěl být
klokanem.
Klokan může mít kapesné
a pes nééé!

BAJKA

Zbláznil se kos do kosice,
láska ho tak pomátla,
přestal zpívat na osice –
začal si hrát na datla!
Jenže stromy nejsou z vosku,
jak poznal ten naiva...
Teď má těžký otřes mozku
a už ani nezpívá.
Sedí v trní, jen se chvěje,
v hlavě bzučí tisíc vos.
A kosice? Té už pje
na osice jiný kos!
Z toho plyne poučení:
Když si člověk nebo pták
hraje na něco, čím není,
tak dostane na zobák.

PODLE TELEVIZE

Televizní programy,
to je nadělení!
Jestli to tak půjde dál,
tak celý svět změní.
Změní nejen člověka,
i zvíře či brouka,
změní prostě každého,
kdo se na ně kouká.
Špaček z budky sledoval
pořad Vařte s námi,
tak si chtěl dát žížalu
v želé s jahodami.
Žížala však viděla
spoustu akčních filmů
a to špaček netušil,
když k ní sletěl z jilmu.
Na záhonku vypukla
neskutečná rvačka,
v níž poprvé žížala
uškrtila špačka...

VĚRNÝ ŠKRTIČ

Nejznámější drezér hadů,
pan Hlavatý z Třebíče,
mi dal jednu zvláštní radu:
„Kup si hada, škrtiče.
Jenom málokterý z tvorů
se tak tulí k člověku,
a svou kůží plnou vzorů
je doplňkem obleků!“
Na všechny slavnostní chvíle
si krotitel Hlavatý
uvazuje do košile
krajtu místo kravaty.
Krajta navíc krotitele
spolehlivě ohlídá,
sleduje bystře a bděle,
co její pán povídá.
Když zaslechne, že už mele
to, co říkat nemusí,
ihned pana krotitele
nenápadně přidusí...